

Царят На Севера Срещу Юга И Днешните Събития От Последното Време

written by Tim Jennings, M.D. | August 12, 2020

Книгата на пророк Даниил съдържа както истински исторически събития, така и пророчества, отнасящи се за днешното време. Историческите части включват някои от най-вдъхновяващите истории в Писанието: за пленници, които остават верни на Бог и са десет пъти по-мъдри от тези, които не са Му верни; за врагове, които искат да хванат и унищожат верните на Бог, но верните са избавени от огнена пещ и леговище на лъвово – все вълнуващи истории. Но в тази статия ще се съсредоточим върху пророчествата в книгата и по-специално върху пророчествата за царете на Севера и Юга, записани в глава 11.

Съдържанието на книгата Даниил формира пророчески модел. Различните пророчества започват от времето или близо до времето, когато Данаил е живял и продължават до второто пришествие на Христос, като всяко следващо пророчество дава допълнителни подробности за бъдещето.

- **Даниил 2: Пророчеството за статуята от различни метали** започва с Вавилон и минава през Мидо-Персия, Гърция, Рим, разделена Европа и идването на Христос.
- **Данаил 7: Пророчеството за четирите звяра** започва с Вавилон и минава през Мидо-Персия, Гърция, Рим, разделена Европа, папският Рим и идването на Христос.
- **Данаил 8 и 9: Пророчеството за овена и козела** започва с победата на Мидо-Персия над

Гърция, последвана от първоначалния възход на езическия Рим и превръщането му в папска форма. Това пророчество дава допълнителни подробности, като уточнява колко време ще мине до идването на Месията и разкрива контра-атаката на Сатана, целяща да зарази умовете на хората с фалшиво разбиране на Божия закон и постигнатото от Христос, последвано от очистването на Божия народ в последното време от греха и подготовката му за среща с Исус, като кулминацията е второто идване на Христос.

Следва Данаил 11 глава, нашият фокус в тази статия, последната в тази поредица от пророчества. 11 глава започва отново със събития, случващи се в Персия по времето на Даниил.

- **Даниел 11:1-4:**Видението е дадено през третата година от царуването на Кир и споменава за още трима царе, които ще се появят, последвани от четвърти цар, по-силен от останалите, но чиято империя ще бъде разбита и разделена по “четирите ветрове” – т.е. в четирите посоки на компаса. Тримата царе, които щели да последват Кир, били: Камбиз (530-522 г. пр. Хр.), Лъже-Смердис (522 г. пр. Хр.) и Дарий I (522-486 г. пр. Хр.). Четвъртият е Ксеркс (486-465 г. пр. н. е.), който разбунтува гърците (ст. 2) и в крайна сметка империята е завладяна от Александър Велики (336-323 г. пр. н.е.), който умира в разцвета на силите си и чието царство е разделено на четири области (ст. 3, 4).
- **Даниил 11:5-14:**Изобразява битките между елинистическите династии след смъртта на Александър. Има различни коментари на Библията, които могат да дадат конкретните исторически събития, съответстващи на тези стихове. Царят на Севера представлява частта от Персия, съответстваща на древния Вавилон, сирийската част, докато царят на Юга представлява Египет.
- **Даниил 11:16-28:**В стих 16 имаме появата на Рим, царството, което се установява в „славната земя“, която се отнася до мястото, където Бог обитава със Своя народ. В стих 22 тази сила убива “принца на завета” (бел. пр. Най-близо до англ. превод е цариградския – „началника на завета“), което е препратка към разпъването на Исус, като по този начин потвърждава, че тази част се отнася за езическия Рим.
- **Даниил 11:29-39:**Тези стихове ни прехвърлят от буквалния Израел към духовния Израел – онези, които са като Авраам по характер и вяра и от езическия Рим като Цар на Севера, към християнския Рим като Цар на Севера.

Идеята, която се появява е, че **двамата царе (Север и Юг) представляват две философии**, които се пренасят във времето.

Северът (Вавилон/Персия/Рим) представлява сили, които твърдят, че вярват в Бог, но използват методите на този грешен свят, по-специално налагането на закони и използване принудителната сила на държавата. Навуходоносор твърди, че вярва в Бога на Даниил, но използва държавен закон, за да го наложи (Данаил 3:28, 29); Дарий твърди, че вярва в Бога на Даниил, но използва държавен закон, за да го наложи (Даниил 6:23-27); и в крайна сметка езическият Рим се превърна в папски Рим, който твърди, че представлява Бог, но заразява цялото християнство с лъжата на наложения закон, която води до легалистична религиозност в християнството, като по този начин погрешно представя Бог (Данаил 7:20-25). Така че Царят на Севера е системата, която обединява вярата в Бог (църквата) с методите, наложени от човека (държава), формиращи религиозен империализъм.

Югът (Египет) означава сили, които отричат Бог, както е казал фараонът „Кой е Бог, че да му се подчинявам?“ (Изход 5:2). Кралят на Юга започна последното си нападение (в края на времето) срещу царя на Севера с Френската революция, която отрече всички богове и постави на трона

богинята на разума, полагайки основата за възхода на атеизма, хуманизма и секуларизма в западния свят, който оттогава напредва срещу Царя на Севера.

Елън Уайт пише следното в книгата „Великата борба “:

„Великият град“, по чиито улици са убити свидетелите и където лежат мъртвите им тела, е „духовно“ Египет. От всички нации, представени в библейската история, Египет най-смело отрече съществуването на живия Бог и се съпротиви на Неговите заповеди. Нито един монарх не се е осмелявал да предприеме по-открит и високомерен бунт срещу властта на Небето от владетеля на Египет. Когато посланието му беше донесено от Мойсей в името на Господа, фараонът гордо отговори: „Кой е Йехова, че да послушам гласа Му и да пусна Израел? Не познавам Йехова и затова няма да пусна Израил да си отиде.“ Изход 5:2. Това е атеизъм и нацията, представена от Египет, ще даде глас на подобно отричане на твърденията на живия Бог и ще прояви подобен дух на неверие и неподчинение. „Великият град“ също е сравнен „духовно“ със Содом. Покварата на Содом в нарушаването на Божия закон беше особено проявена в разпуснатостта. И този грях също трябваше да бъде първостепенна характеристика на нацията, която трябваше да изпълни спецификациите на това описание.“ (стр. 269, англ. издание)

След това писателката продължава да идентифицира Френската революция като отговаряща на това описание. Франция беше силата, която влезе в Рим и взе папата в плен през 1798 г., слагайки край на 1260-годишното управление на църковно-държавния съюз и поставяйки началото на възхода на атеизма, хуманизма и секуларизма. Царят на Юга, който представлява атеизма, светския хуманизъм, безбожния либерализъм и прогресивизъм, е започнал окончателното си нападение срещу Царя на Севера (църковно-държавния империализъм) с Френската революция. Днес Царят на Юга продължава силния си натиск срещу Царя на Севера – но нещата са на път да се променят. Нека разгледаме последните стихове на 11 глава.

- **Даниил 11:40-45:** Тези стихове описват събитията, свързани с нашия свят днес. Има различни тълкувания и приложения от различни библейски учени.

Тук ще разгледаме това, което смятам, че най-вероятно е изобразено в тези стихове, но оставам отворен за актуализиране на моите възгледи, докато историята се развива. Не съм догматичен, но излагам тези идеи за изучаване и разглеждане от други. Така че, моля, ако имате прозрения за подобряване на това обяснение, споделете ги.

Стих 40: „И в края на времето, южният цар ще се сблъска с него; и северният цар ще дойде против него като вихрушка, с колесници и конници и много кораби; ”

Времето на края се отнася за периода преди второто идване на Христос. Царят на Юга (атеизъм, светски хуманизъм, безбожен либерализъм, прогресивизъм) ще атакува Царя на Севера (християнството и неговите различни агенции, които се стремят да популяризират своята религия чрез принудително налагане – като забраната на алкохола в началото на 20 век, като законите, ограничаващи брака до един мъж и една жена, законите срещу абортите, законите, ограничаващи достъпа на хомосексуалисти в армията и т.н.).

През последните два века видяхме как Царят на Юга (светския хуманизъм) настъпва силно срещу Царя на Севера (религиозния империализъм) и постига голям напредък. Но пророчеството не свършва дотук. В него се казва, че царят на Севера ще се нахвърли срещу царя на Юга. И ако разбирането ни за това пророчество е правилно, това означава, че сме на прага на възраждане на религиозния консерватизъм, придобиващ политическа власт, което агресивно ще свали и унищожи краля на Юга (светския хуманизъм). Мнозинството от хората в Америка ще бъдат провокирани от екстремизма на безбожните до такава степен, че ще реагират агресивно и ще се нахвърлят срещу него, като в крайна сметка поемат контрола над правителството, за да прокарат и наложат своите религиозни закони.

Национализмът е консерватизъм (самозащита, оцеляване на групата, строги граници, изолиране, отдръпване), което е характерно за Царя на Севера. Когато настъпят събития, които засилват усещането за хаос, заплахата, несигурност (недостиг на храна, финансов натиск, война, климатични промени, насилие, бунтове и т.н.), страхът ще подтиква хората да се върнат към консервативни позиции (Царя на Севера). Когато времената са добри, като например периоди на относителен мир и просперитет, културите са склонни да се придвижват към прогресивни програми/цели. По този начин, когато Царят на Юга печели власт и придвижва напред своите цели, обществото става все по-декадентско, свръхекспанзивно, докато икономиката му се срине. Тогава, когато това се съчетае с библейско „време на скръбта“ през последните дни (нарастващо насилие и природни бедствия, мор, войни, тероризъм), ще се създаде подкрепа за консервативна програма, която ще даде възможност на силите на Царя на Севера да се втурнат обратно.

Стих 41: „Ще влезе и в славната земя, и много страни ще се разорят; но следните ще се избавят от ръката му: Едом, Моав и главният град на амонците.”

“Славната земя” се отнася до мястото, където Бог обитава със Своя народ. Философията на царя на Севера се стреми да нахлуе в сърцата и умовете на спазващите Божиите заповеди хора, защото те ценят консервативните принципи и вярата в Бог. Ако не внимават, много от Божиите хора ще бъдат въвлечени в религиозната игра на власт, която се стреми да се противопостави на Царя на Юга. Хора от цял свят ще се влюбят в този подход и ще се присъединят към възраждането на християнската църква – държава.

В Даниил 11 царете на Севера и Юга се бият помежду си, като Славната земя (Божиите хора) е хваната между тях. Божият народ не трябва да се идентифицира нито с Царя на Севера (религиозния империализъм), нито с Царя на Юга (светския хуманизъм), но трябва да бъде отделен и различен. Един от капаните на Сатана е да съблазни хората в един от тези два философски и политически лагера.

Едом (потомци на Исав), Моав и Амон (потомци на Лот) са били номади и представляват хора, които не са се присъединили към определени човешки нации или правителства. По този начин тези, които запазват своята независимост, свобода и мислят самостоятелно, не се съгласяват със сливането на църквата с държавата и няма да попаднат под властта на Царя на Севера.

Стихове 42, 43: „Ще простре ръката си върху страните; и Египетската земя няма да избегне. Защото ще завладее съкровищата на златото, на среброто и на всичките скъпоценности на Египет; и либийците и етиопяните ще бъдат заставени да следват по стъпките му.”

Египет е синоним на Царя на Юга и следователно на атеизма, светския хуманизъм, безбожния либерализъм и прогресивизма и няма да избегне контра-атаката на царя на Севера (религиозен империализъм; църковно-държавен съюз). Царят на Севера ще поеме контрол върху активите, контролирани преди това от краля на Юга – медии, търговия и собственост. В Библията Либия и Нубия (или Етиопия) представляват Африка (с изключение на Египет), което означава, че различни расови групи ще се подчинят на властта на Царя на Севера. Това може също да означава, че голяма част от подкрепата за това световно възраждане на религиозния империализъм ще дойде от цветнокожи хора. Всъщност днес нациите с най-висок процент хора, които остават религиозно консервативни и подкрепят църковния империализъм, се намират в Африка и Латинска Америка.

Стих 44: „Но известия от изток и от север ще го смутят; затова ще излезе с голяма ярост да погуби мнозина и да ги обрече на изстребление.”

В Писанието изтокът и северът често се свързват с Бог:

- „Господ Бог беше насадил градина на изток, в Едем“, където Бог създаде човечеството (Битие 2:8).
- Божията слава е описана като идваща от изток: „Видях славата на Бога на Израел да идва от изток“ (Езекил 43:2). Божията слава е друг начин да се каже Божият характер на любовта. Така характерът на Бог, Неговите истински методи и принципи, провъзгласени и разкрити, ще разтревожат Царя на Севера.
- Исус описва второто Си идване като идващо от изток: „Защото както светкавицата, която идва от изток, се вижда дори на запад, така ще бъде и идването на Човешкия Син“ .
- Откровението описва Божиите ангели като носещи Божия печат и идващи от изток, за да подпечатат Божия народ: „И видях друг ангел да се издига от изток, у когото беше печата на живия Бог; и той извика с висок глас към четирите ангела, на които бе дадено да повредят земята и морето и каза: Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат върху челата на слугите на нашия Бог.“ (7:2, 3). Северният цар е разтревожен от пратениците от Бог, които носят истината, която запечатва Божиите светии.
- Моисей беше инструктиран да постави масата, която съдържаше хляба и виното, от северната страна на светилището: „Постави масата извън завесата от северната страна на скинията и постави светилника срещу нея от южната страна“ (Изход 26: 35). Хлябовете и виното представляват тялото и кръвта на Исус, нашия Спасител.
- Йов ни казва, че Бог идва от север: „От север идва в златен блясък; Бог идва в страхотно величие“ (37:22).
- Исаия описва, че Луцифер иска да се възкачи на Божия трон, който е на север: „Как си паднал от небето, Луцифере, сине на зората! Как си повален до земята, ти, който отслаби

народите! Защото си казал в сърцето си: Ще се възкача на небето, ще издигна престола си над Божиите звезди; Аз също ще седна на хълма на сбора в най-отдалечените страни на север“ (Исая 14:12, 13).

Докато Царят на Севера (религиозният консерватизъм, обединен с държавните власти, формиращи религиозен империализъм) атакува силите на Царя на Юга (светския хуманизъм), Божият народ се намира между тези две сили. Послание на Бог към света е, че Той не е в нито едно от тези движения – че Неговият закон не е като човешките закони. Това е посланието, което представя истината за Бог като Създател, показвайки, че Неговите закони са закони на дизайна – протоколите, върху които животът е изграден, за да функционира. **Това е послание, което прославя Бог, защото разкрива Неговия истински характер на любов. Това е послание, което разобличава както лъжите на безбожието, така и лъжите на фалшивото християнство.** То разобличава като фалшиво християнството, което учи, че Божият закон функционира като човешкия закон и по този начин се покланя на бог, който е източникът на наложени произволни закони и причинена болка и страдание като наказание за нарушаването им.

Истинските Божии хора не могат да се присъединят към нито едно от тези човешки движения и са призвани от Бог да излязат от тях – да бъдат отделени (Откровение 18:4). Това послание за истинския характер на Бог и Неговия закон на дизайна, тревожи Царя на Севера (религиозния империализъм) и заплашва властта му, така че той се стреми да използва всички средства, с които разполага, за да заглуши и унищожи гласовете на небесната истина.

Стих 45: „И ще постави шатрите на палата си между моретата, върху славния свет хълм; но при все това, ще постигне края си, и не ще има кой да му помага.“

Шатрата тук представлява системата от вярвания, идеи, концепции и власт на Царя на Севера. Моретата представляват морето на човечеството, народите по света. Славния свят хълм представлява мястото, където обитава Бог – изворът на божествената истина, благовестието. Царят на Севера поставя своята власт, претенции, лъжи, изкривявания, искания, заплахи, наложени закони, фалшиви теологии между Бог и хората на земята. И все пак той в крайна сметка ще се провали и ще бъде унищожен от второто идване на Христос.

И Царят на Севера (религиозен империализъм), и Царят на Юга (светски хуманизъм) представляват агенти на Сатана, като Божиите хора са хванати по средата. Сатана използва тези две страни една срещу друга като капан, за да съблазни или подмами Божиите хора да изберат една от тях, като и двете страни всъщност са негови.

Примери за това как тези две страни се използват за измама на Божия народ:

- Конфликт относно това дали трябва да имаме молитва в държавните училища – християнството насърчава молитвата в училищата (Царят на Севера) срещу светския хуманизъм, който се противопоставя на молитвата в училищата (царят на Юга).
 - Може ли това да доведе до това, че християните ще бъдат подмамани да изберат да застанат на страната на Царя на Севера – религиозния империализъм – който ще се стреми да наложи религиозните си възгледи на другите чрез силата на държавата и

да откаже свободата на онези, които не искат да се молят?

- Може ли това да накара други християни, които признават принципите на свободата като богоугодни, да бъдат подмамени да застанат на страната на Царя на Юга – светския хуманизъм – и да насърчават система, която отрича Бог и индоктринира поколения деца във фалшива система от вярвания, правейки по-трудно да познаят Бог?
- Конфликт около аборта (не за това дали абортът е правилен или грешен, както и молитвата е правилна или грешна, а относно това дали въпросът може да бъде използван от Сатана, за да подмами християните да използват неговите методи за постигане на целите си) –
 - Възможно ли е добрите християни, които ценят живота и искат да го защитят, да бъдат подмамени да застанат на страната на Царя на Севера – религиозния империализъм – и да се стремят да приемат закони, които да принуждават хората да практикуват техните морални възгледи, независимо от обстоятелствата? Може ли да се излагат идеи, които казват „ние вярваме, че всяко дете е дар от Бог“ и може ли подобна реторика да обърка хората – деца, юноши или млади жени – които са били изнасилени или сексуално малтретирани и забременели, да се чудят дали е вярно – дали изнасилването всъщност им е подарък от Бога? Възможно ли е добрите християни да бъдат измамани от Царя на Севера да популяризират лъжи за Бог?
 - Може ли да накара други хора с добро сърце, които може да не са християни, но които се грижат за другите, да признаят принципите на свободата и да застанат на страната на Царя на Юга – светския хуманизъм – и да учат „това е твоето тяло; прави с него каквото поискаш“ и по този начин да накара някои жени да направят избор, за който по-късно съжаляват?

Ние като християни можем ли да разпознаем, че съучастието с Царя на Севера или с Царя на Юга е капан на Сатана, в който той кара хората да мислят, че се борят за това, което е правилно, докато в действителност се присъединяват към него?

Насърчавам ви да отхвърлите както Царя на Севера (религиозния империализъм), така и Царя на Юга (светския хуманизъм) и да прегърнете истината за нашия Създател Бог на любовта. Излезте от объркващите системи на този свят и прославете Бог, като живеете живота си според Неговия закон на любовта!